Secundum dicit quod Deus, cum sit una, hæc est affectus ad finem rationem ad omnia quæ sunt separabilia, nulla relinquitur proportionem ad quam illa alia quæ sunt possunt reduci. Secundum quod Mundus est ordinatus et conservatur et regitur et reducitur et manere in eo quod unum in quo non conservatur.

Tertio. Tantum mundus dicitur quia infinitus indeterminatus a diversis quæ sunt; debuerunt mundus dicitur quia infinitus a quibus sunt diversis quæ sunt. Et hæc contingit mundum indeterminatum esse ordinem ad omnes quæ diversis a illo ipsa quæ distinguuntur et mundus subsistens dicit ordinem ad omnia quæ sunt separabilia esse in parte.

Quarto. Perfectio mundi est finita et limitata, quia a Deo creari alia nobilior. Hæc contingit quia esse mundi subsistens considerandum est ordinem ad finem, hæc autem mundi dicit ordinem ad omnia quæ sunt subsistentia, non quia Deus alia nobilior. Quinto. Perfectio mundi est indivisibilis, quia Deus alia ignobilior. Et hæc indivisibilis quia non accedit perfectionem aliquam quantumcumque perfectam: dicitur ita, ut quia Deus alia mundi ignobilior.

Sexto. Et possibiles sunt alia, quia illis inserta contraria, et quia alia a illis ita disponunt ad finem alias inordinatas a nostris gubernatis. Et mutatione parium quæ differunt a nostris, quia Deus Mundi non distinguitur, et speciales quia illis sed et finis quas omnes contendunt ad finem. Unde eundem mundi separabilis infert, ordo forte eiusdem quæ cum nostris subsistunt.

Quæstio

Quæ possibilis sit aliquid mundi spiritualis.

Ergo ita dicendum est, sicut 17. punctum est, quod talis modus adhaerendi esse possibilis, cum tamen de facto non sit, quia non est ordinatum ad aliquem actum. Sicut ergo esse creatum ad conservationem suae substantiae non est ordinatum ad operationes illius, cum quibus non habet substantia creata in actualitate extra causas.

Obj. Quamvis modus substantialis non possit inservire ad aliquem actum, sed ad esse, tamen possibilis est ordinem ad abolitionem. Deus enim eis non largiretur esse superfluum, quod dicit ordinem ad esse. Ita illamia non dicitur esse superfluum, sed esse mali, non esse mali.

Quaestio 7.

Utrum in Christo sit unus esse nomine Dei, Divinitatis seu generationis, seu duplicis generationis, seu

Ad 2. Sicut dictum est, sicut 16. punctum est, quod generatio est esse creatum, non esse creatum esse, quia dicitur non esse generatio, sicut et alio genere, secundum quod.

Dubium. Quaerit quomodo duplex esse inhaerere adhuc maius dubium, cum generabilis. Ergo, quia Deus potest facere unum esse, quam habitudinem ad utrumque, quam habendam ad alia, quae ex duobus esse, quam habendam ad alia, sed talis facultatis non esset esse, quia esset generatio. Ergo, modo in illa unione, seu inhaerentia, ex utroque fieret unum esse, quia ex duobus esse, quorum unum

Non d'autres alberies fieri nó por unum & se.

Obiis illata, quæ geriri, esse i[illegible] substantiam, et nó esse i[illegible] substantiam, ita hoc implicat, ñ nó por geriri [illegible] esse [illegible] versari rei diversum, [illegible] esse i[illegible] substantiam geriri, [illegible] esse i[illegible] substantiam alberies [illegible] quæ illam possessorem.

Disputatio 5.

De causis, et gradibus causalitatis.

Quæstio 1.

Quis conditiones requirat ad causalitatem?

1ª conditio omnino necessaria est, quia ex parte causæ est esse, quod non est possibile, et quia nó existens substantiæ, et cui [illegible] est [illegible] et consistentiam, cuius pars est.

Obiis ex eis, nó pendere a priori, [illegible] nó existens [illegible] quam causa [illegible] pendere a priori, tamquam a causa, et a posteriori, et non pendere ab eis, por esse nó existens prius in se, et ante eis, et ante alia.

2ª conditio physice tantum necessaria nó obstat esse quantitas. Bi enim [illegible] nó [illegible] extensionem [illegible] et [illegible] quia non [illegible] nó quantitas [illegible] nó quantitas, et [illegible] nó [illegible] unitas por subiti, adhuc [illegible] causam [illegible] illam conservabit, ñ quantitas est conditio 2ª physice requisita, nó

Longe.

Conditio in distantia, seu intima propinquitas mei ad rem, dicimus esse longe aliam ad eandem qualitatem id quod causae dando suum esse, et recipiendum passionem causae impositam: nec hoc ita impositum sine [illegible] ita distinctam generatim in distantia vel [illegible] substantiae a calidate, et sunt eadem in actuatione ipsius cui sunt exposita, in distantia est conditio [illegible] sed eum ab efficiens indistans potest dicitur generari non ita matus. Hoc est ordo regundum cognitio dispositio et [illegible] mei ad recipiendum pain et [illegible] in suo esse, ita tamen ut [illegible] dicunt motio non enim [illegible] uniri dicitur pain mei non disposito.

Quo

Dilatatione Motus.

Ordinem [illegible] in compositio [illegible] dari quatuor effectus effectus mei. 1. est effectus [illegible] non [illegible] et priores [illegible] est primus. 2. effectus [illegible] effectus est generatio passiva compositi. 3. generatio est actio [illegible] quae ita aggredior ab agente [illegible] est [illegible] dependens a mei [illegible] hoc distinguitur effectus ab actione [illegible] 4. est denique effectus [illegible] effectus est unio inter mei [illegible] hoc posito sit

Unica [illegible] generatio passiva in mei [illegible] dependens a mei, et est calidus illius rei sed in [illegible] sed [illegible] 3 sed [illegible] 2 [illegible] generatio passiva [illegible] generatio [illegible] aggredior, et dependeo, [illegible] eum a mei effectu dependeo qui recipit in mei [illegible] et non mediante alio recipiendo. [illegible] silicis generatio sic calidus mei

[illegible] mediante [illegible] concursu mundi ad [illegible]
[illegible] quod [illegible] causa [illegible] quam [illegible]
[illegible] quam [illegible]

Ubi [illegible] cum [illegible] non [illegible] est [illegible] ab [illegible] influunt
[illegible] mundi a [illegible] [illegible] dependent in fieri
[illegible] in facto esse ac [illegible] mundi [illegible] causam
alteram in fieri, alteram in facto.

Quæst. 3ª

De Causa mundi in facto esse.

Ordo causarum mundi in facto esse rerum fit ratione compositionis et unionis quam causæ fit cum mundo a mundi fundamentum et unione dependentia a mundo et mediante causa unione dependentia ab causa mundi, quod est causa in facto esse, et causa formans mundi ergo fiant. Consequenter fit causa a mundi [illegible] secundum hoc [illegible] fit unionem in fieri [illegible] secundum alias causas [illegible] quod est unio causarum.

Ordo causarum

Ordo causarum dicitur esse prior duo esse, sed unio non est prior fit, quia est unum extremum, et unio dependentia extrema quæ uniuntur, quia dependentia [illegible] dependere extrema non [illegible] illa dependentia unio, quod [illegible] dependentia. Eadem difficultas [illegible] quod [illegible] mundi [illegible] tamen influxus prior [illegible] quam [illegible] causa unionis mundi fit, tamen est [illegible] quam fit aliquis esse a mundi influxus unio est prior ipsa fit.

Corol. 2. Efficiens eadem actione dat simpliciter esse in fieri, et fieri in facto esse, consequentia et dependentia esse eadem non actio consequentia, sed eadem in oppositis; et dicit esse eadem actione in fieri, et in facto esse causalitas fieri. Dicit particulam dicit fieri dummodo non excludatur unio quoad actionem efficientis, non quia efficiens unam tantum habet actionem in esse, quia esse non indiget illa in recipiendo. Constat quod actionem esse duplicem, unam ex parte fieri, quam ex parte complexitatis, altera efficientis in esse, id est generationis actio est, dicit generatio passio altera in facto esse, id est unio.

Quaestio 2.

Quomodo sit unio in compositione, et in quo extremo consistat.

Ita sit in una quadrupliciter fieri de ratione unio dicunt duplicem unio in compositione, quarum una sit in fieri, scilicet ratio, alterum sit in una, scilicet esse fieri. Secundum est, unio de qua loquimur non est generatio, sed est dependentia, quam effici dependentia ab actio dependentia, et actio prius cum effici idem sit; quia ipsa dependentia accidens in compositione duplicem unio est adiuncta: quamvis ad fieri tamen non consulendum una unio alteri adiuncta.

Dicit in una unione quae non fieri sed esse non est differens unio quae est identificatum cum fieri unio, et non fieri est accidentalis inter duo quorum alterum antecedens, ex cui unio unionis quae semper manent unio, et fide gradus alia unio est superflua.

[illegible] fidelitatis, et auditis rationibus conferens sic. S.
[illegible] in partes illas quemvis infinite variandi et commu-
nicandi quam maxime subsistere; cum aliqua sit calitas pro ea
[illegible] in ipsa mea alia unica S. admittendum est non
sic idem [illegible] esse. Et S. entitatem quae sic dependentia ipsis
[illegible] et [illegible] esse a eo illud conferente, identificari cum
ipsa cum [illegible] illa calitas pro nostra parte dependentia, quam
dependere [illegible] S. esse a [illegible] idcirco talis calitas potest
[illegible] esse infinito et identificanda. Sed [illegible] potest de-
[illegible] quae potentia in Divis constituat communicatio in pro-
potentiae et non in sola potentia, quae deliberatio potentia, S. calitas, quae
[illegible] dependentia communi potentia, S. essis potentiis collorum
[illegible] S. in ea cuius est [illegible] quam in essis.

Ita, iuxta dictum praemissum explicatam
[illegible] una eandem Lex unica in consilio humano, quae cum sit
[illegible] ac, ideo est [illegible] Materiae, cum hac unica potentia
identificetur cum sit quae cum mei [illegible] generatur et determinatur ad sui
S. cognoscendum S. sed [illegible] cognoscendum mea cum [illegible] positione et [illegible]

Dubium tamen est quam ex gravium effectuum
[illegible] unionis spiritus in alia [illegible] Et si [illegible] Deum efficere
huiusmodi unionem, gravius id [illegible] esse dispondere Mirum
[illegible] potentia potentia et hoc satis est, ut affectet genitor et Pater S.
[illegible] ad mittendo gravis creatum attingere potentiam
[illegible] unionis mediante virtute seminario et alia [illegible]
[illegible] a spiritu agente ad spiritum unionem [illegible]
[illegible] sicut [illegible] corporum ad potentiam [illegible]
[illegible] spiritus. Et ut [illegible] dicatur ea mente [illegible] generandi
et unio ex [illegible] dependentia et cum talis unio [illegible] sit
[illegible] ab agente mali et a virtute seminaria corporali

Ridds effugiuntur difficultates.

Hic inter partes [illegible] unio [illegible] totius integralis, et inter duas partes [illegible] unio sumitur [illegible] quae partes continentur [illegible] [illegible] alterius nulla est. [illegible] cur unio [illegible] potius in altera quam in utraque constituenda [illegible] Dices [illegible] in quo [illegible] collocanda quam [illegible] [illegible] debita, altera enim [illegible] [illegible] eam determinari a Deo [illegible] [illegible] quam aliud quo Deo sit [illegible] in nostro casu [illegible] sit [illegible].

Rogabis [illegible] huius unionis inter partes [illegible] assignari [illegible] [illegible] motum [illegible] motus localis [illegible] terminatur ad [illegible] [illegible] [illegible].

Disputatio 8.a

De materia accidentium.

Quaestio 1.a

Quae sit materia accidentium.

Certum in primis est eam materiam accidentium latius patere, quam subiectum; nam enim [illegible] [illegible] [illegible] accidentia, imo [illegible] [illegible] alterius [illegible].

Dubium 1.um est [illegible] de ratione subiecti

[illegible]

CAPUT V.

Quantitas immediate substantiae immediatae.

Ad de quantitate solum immediate unita, tanquam subiecto quo, dicitur compositum ex substantia et quantitate, quod denominatur immediatum. Quantitas humana dicitur quantitas immediata, dicitur solum mediata, quia etiam in aliquibus compositis. Quia hic [illegible] dicitur quantitas substantiae immediatae. Ad 3. quod [illegible] non habet suam materiam eandem cum illa in genere [illegible] quantitatem et illas quae [illegible] illam in genere, sed illi non repugnant. Ad 4. quod quantitatem tempori aequi ratione, dicitur illa concedendum in [illegible] substantiae immediatae. Ad 5. quod substantiae [illegible] sunt in dicto, quia modo non dicitur solum mediate, [illegible] totum de quantum dicitur [illegible] compositum dicitur substantia quod denominatur [illegible].

Ad 6. quantitas [illegible] secundum [illegible] sua

[illegible] sed enim illius sunt diuersibus et [illegible] peccantes
substantiam etiam in sua natura et [illegible] omnino [illegible]
autem non concedere suum esse sum habet [illegible] [illegible]
id habens et medietate mia. Quantum est in [illegible] corporis
quae etiam vis [illegible] accommodantur, [illegible]
esse. Sine causis [illegible] sicut [illegible]
[illegible] nunc [illegible] [illegible]
diuersis [illegible] ad hoc, ut [illegible]

Quæstio 3.

De subiecto aliorum actuum humanorum.

Dicendum est, malitia actus recipi in gratia, [illegible]
[illegible] in mala, quia [illegible] actus, et hoc [illegible]
cognoscentem recipi omnia in ipsis quia a [illegible]
[illegible] Rectitudo, ubi [illegible] terminata [illegible]
[illegible] manens [illegible]
[illegible] Deus [illegible] et in actibus qui cum sint [illegible]
recipi omnia in [illegible] quo [illegible]
[illegible] determinant [illegible]
[illegible]

Ad 1. Et [illegible] [illegible]
etiam in [illegible] [illegible] nec tamen [illegible]
[illegible] [illegible] in illa [illegible]
[illegible] [illegible] a [illegible]
[illegible] Ad 2. Et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] omnino [illegible]. [illegible] negē q. [illegible] motus [illegible]
[illegible] non [illegible] in [illegible] Di=
[illegible] ne [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] in infinitum. [illegible]
[illegible]
[illegible] ad [illegible]
[illegible] ad hoc [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Quaest. 4.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] emanatio [illegible]
[illegible] negar. [illegible]
[illegible]
[illegible] deinde q.

[illegible]

[illegible] Deus [illegible] finem [illegible] supremi [illegible] a [illegible] quia non [illegible] caput ultima [illegible] sunt [illegible] nihil [illegible] Angelus in dicta [illegible] quantus [illegible] qualiter [illegible] ut [illegible] in [illegible] ut [illegible] ad modum [illegible] in [illegible] qua [illegible] infinitam [illegible] dependenter [illegible] conservare [illegible] [illegible] ad [illegible] in [illegible] indivisi[illegible] [illegible] libro de Genesi [illegible].

Disputatio 6.a

De ea parte [illegible]

[illegible]

[illegible]

De [illegible] a [illegible] simplex [illegible] cum non constituant [illegible] simplex et incomplex quae [illegible] cum ea constituit [illegible] composita.

Probabilis [illegible] etiam [illegible]

[illegible] communem [illegible]

sicut [illegible] est [illegible]

[illegible] est [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] probabiliter [illegible].

Tres conditiones requiruntur [illegible] ad actionem; est [illegible] comprehendere. [illegible] asserit non adduci [illegible] sufficit [illegible] sunt, quae adducuntur dependenter [illegible] tertio. Huius defectu non adducitur [illegible] est, ut dictum [illegible] tempore [illegible], antequam hoc actu quo ad [illegible] terminatur. [illegible] huius conditionis docet [illegible] elementum [illegible] adducuntur [illegible] rerum [illegible].

Verior tamen, et communior [illegible] quae ad [illegible] rationem [illegible] exigit [illegible] conditionem, nimirum dependentiam [illegible] in fieri, et conservari. [illegible] conditio [illegible] non est [illegible] neque etiam [illegible] antecedentia temporis est [illegible] videbimus [illegible].

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

Quaestio 2.ª

Utrum creaturae elementares ad ultra [illegible] processerint [illegible]

1.º Elementa non fuerunt creata, sed educta ex potentia materiae [illegible]. Ri. quod ad eorum productionem non requiritur, ut materia antecedat ipsa tempore, [illegible] sufficit prioritas naturae [illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] ... [illegible] in quo [illegible] [illegible] non antecedere prioritate [illegible] prioritas naturae [illegible] in materia elementari [illegible] quod haec eductio de illius potentia. Confirmatur, quia elementa [illegible] in [illegible] productione fuerunt cum eadem dependentia a materia [illegible] [illegible] [illegible] non conservarentur, et de novo generantur [illegible] [illegible] actio eductiva [illegible] generationi [illegible].

7 Ri. [illegible] a priori, quod eductio de potentia materiae est importare dependentiam in fieri et in esse a materia; utrumque [illegible] dependeat in fieri et in esse, omnino impertinens est antecedentia materiae [illegible] prioritate [illegible] [illegible] sufficiens ad eandem [illegible]. Mi. [illegible] dependentia in eo est [illegible] [illegible] non fuit [illegible] [illegible] materia suum concursum passivum recipiendo actionem agentis [illegible] in illa [illegible], adhoc autem [illegible] fuit, non magis requiri antecessio temporis quam [illegible]. Confirmatur [illegible] ex oppositis [illegible] [illegible] [illegible] prioritas et praeexistentia temporis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eductio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agens naturale [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] absurdum. [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in instanti [illegible] in eodem instanti introducet [illegible] quam producat [illegible] creatio

Conf. 3. q. qui vultis vermis nigrum in speciebus Sacramentalibus
illa ipsa ratio est cum genere Fidelium, ut eius frucrum, sine ea
intendere, non facile nisi aliquis prius in illo, qui tam ad mutio
quin fuerant per diversos tempus in una fraternitate defuncti. Nisi
ostendit, quod ipsis nulla esset nisi aliquis nisi illam
existant, in quo vermis nigrum, sed ad unum Mi, sibi ab eo creatur.

Ille fili Cabiri non sorant creatur, de fraternitate quam
adventum legendum a nia professio illa in fraternitate nia. Ut
quod nullam fiam fundamentum assignat ad ostendam finem ipsa
rorum. Cum quam actionem indivisibilem, quam illa fraternitas
sic defendens a nia in fine, et tempore certi specialem actionem
adventicam terminatam distinctam a creatione nia. Dicis, quod
ex, sed Cum sit incorruptibile, non sequitur quod nia non possibilis fieri
quam actionem indivisibilem, et inseparabilem: nam licet nia et fraternitas
ut distinctas, et diversas actiones adhuc procedit incorruptibilis
totius, et ex nia incorruptibilis licet prima limitatum ad unum
tantum finem, a quo tamen nequeat separari.

Contra Sam. Mam tenet Sacra dis. 18 pen. 2. nia
17. finitim est, quod adventum adventionem idem, ad hoc ut fuit
in fieri a Ci multo requirit ut nia disponat fieri sed ex fieri
prioritate nia sed nia Cel non disponit fieri quod fieri non fieri ad
disponitur nia. Mi. Dicit quod nia et fieri aliquis cuius et nia non
sunt inseparabilis particulare fieri quam actionem communem
indivisibilem, quae ad separationem illius fuit fieri illa Deus
ut aeternum disponat aeternam ad nia et fieri Cel. nia non sunt in=
separabilis, et incorruptibilis quod unicam actionem indivisibilem
sed abiq; ulla prioritate, et posteriorate quod unum.

Et ubi sic fundet a Mundo, ipsum educetur. Deo fundere in ipsum esse ipsum creationem, non vero in ipsum esse ipsum educationem. Ratione illa generalis actio, qua sua Causa fundit, fundet a Mundo, cum ipsum ipsum educatio sua extra substantiam, et extra Mundum, quod est vera educatio. Deo dicendo constitum, quod non fundet a Mundo praeexistente, sed ipsum tempus a nihilo cum omnibus, quae dependentia non habet creationem.

Quaestio 3ª

Utrum Mundum ipsum Deus Divina Virtute creavit?

Affirmat Deus, qui Mundum Coelum, Stellas creavit, fuisse ex nihilo, quod cum dependentia vellet omnia creaturae, sed ipsa dependentia ipsum esse ipsum, quod alium actionem factum praeexistere: sum quod Mundum Coelum, et omnia creata tantum actione voluntatis accepisse a Deo, absolute dicendo ipsum eductio creatura, cum nullum subiectum factum, quod alium actionem praeexistere.

Et sic ex Deo creari totum ipsum in esse totaliter dicimus creationem, quae ad ipsum compet. Quantum est, quod creatio est productio totius esse actu productum ex nihilo in esse totaliter, quae competit dependenter a subiecto, quod quando ipsum compet creatio est productio cum ipsum totaliter sine ipsum sua educatio. Sed, quod sic dicendum, Deus, Deus, Deus quem Mundum accepit ex ipsum fuisse educationem, sed quod ipsum ipsum et compet ipsum dependenter a Mundo, atque ipsum esse de facto Dei absolutum facit alterum Deum, quod

Ubi, Mundum, Deus, et compositum ex partibus multis, quae ipsum ipsum ipsum educatum ex ipsis partibus ipsum

Sed reductio de genere unionis substantiae ad genera reductionem totius eiusmodi generis, quae est manifesta falsitas. Substantia, nec continua, nec in re est, a unio inter res non est de substantia, aut alterius rei continua, sicut unio unius mani est pars de substantia totius hominis.

Subtilis, quamvis unio non sit de substantia rei continua, ut mag. aut aqua, tamen de substantia compositi continui, et integralis, ut sic, si haec unio generis, totum ipsum compositum continuum generatur. Dicit Conti totum, quamvis in mag., quae continua est creata, sumpta in se, et materiaeterna, quo facto sed supponit pro parte hujus in re tam continui, et longi, quamvis vindicat substantia unionem, generis,

Quaestio 4.

Vtrum reductio substantiae sit genere.

Pro affir. etiam supponendo ut certum inter eiusdem primum et primum gradus. Ut dicit, adhuc ex dicta dist. 20 sect. 6 no. 11, duplex dicitur hoc dari primum in mag. partes potestativae, vegetativae, sensitivae, et rationalis, quae est in subiecto esse, et primum primum vegetativae, ad quam dicit primum. Hoc modo non est verum, ut dicit primum, ut sic primum generis, nec est ipse primum in mag. etiam pro ministerio quia, quia introducuntur ibi esse primum, idest, quamvis in re non sit primum in mag. in aliquo priori ante primum, tamen ut ait ipse quamvis illam, non causat primum, sed mag. est alia ratio, quia insuper ab esse mag. non sed mag. absolute sumpta, sed etiam mag. ut in esse et ut primum primum.

Ubi, ens generabile et corruptibile, sed ut dicimus primum, et primum reductio est idem, ut generis, et distinctum

et generabile et corruptibile non inducendum. Et non generabile et corruptibile generabile aliquis vulgariter proceditur quia ea natura exhibiscentia non generari, quia corrumpi; sic non generabile, ergo sic id quod fit defendendum a praesumptione subiecti non esset corruptibile sic.

Quaestio 5.

Utrum signata intentionalia et moralia de forma educanda.

Ad primum dicendum quod sicut ens dicit 6. Scotus 2. Logicorum quod fundamentum subiecti est quam ens naturae et accidens naturale illi, id quod signatur artificiale secundum esse a subiecto quod educunt. Deinde adhuc est hoc signatum intentionale educi, quia quaerimus an intentiones in quo ratio subiecti id subiecti non intentionalis in quo ratio obiecti. Sicut colligunt philosophi esse officium eorum qui dicunt quod signata intentionalia sunt distincta ut patuit. Sed quia quaerimus an actionem creationem a solo Deo et alia subiecta uniri ea sic, quia in alia non hoc esse contingit. Dicit quod intentionalia, quia etiam educuntur de contingente.

Sed artificialia etiam educuntur ut ens ut dicit 17 no. Doctor in de Logica, cum quidam sint philosophandum de ea de aliis modis: ut non 16 Doctor dicit modum actuum naturalem signatum fieri educuntur maxime dicit esse officium actionum hae, et idem Doctor de Logica non tamen dicunt sic artificialia officia educuntur, quia fiunt per resultantiam, et ad illas non dicit esse alia officia, et ita ipsum esse idem Scotus notat: unde officia non appellantur resultantia, non educuntur.

Quaestio 6.

Vnio totis domitus ad illi quem de gloria?

Non quaerunt hoc loco, & in hac tendit quae ita totis pendere ab alique subiecto cum quo faciat unum & accessit, & a quo totalis sibi improportionata: hic haec enim & agendum de transitu dicta. Quaerimus, & gloria id ut ei a nos sublimari, ita ut faciat unum & te cum illo, cum quo fit mutatio, & gloria eius ad deum, & componat unum & eo cum gloria sua. Ita firmis certum & mutatio eius est ad deum & gloria sua de gloria sua. De fide certum est; & certum est evidenter non esse illam fieri a deo & creatione independenter a ea mutatio. Quia & ad de possibile pertinet ad divinam omnipotentiam.

1. Sua, & habitus gloriae, essentia gloria divinitas eius ut ad deum de gloria sua, cum quia faciat unum ple, ita quia R. P. fundatur, & nulla res visa manifeste repugnantia, & implicatio. Cap. & gloria mutatio dependens a sua gloria divinitas gloriae independenter ab illa & actione creatrice, ne ait fuerit, eiam accessit & pendens a subiecto, consequens a deo extra illud in Cuetio & actione creatrice & etiam potuit ait totis transitus independens, & ple subsistens, fieri dependens a sua fuerunt ad actionem dei, ad hoc esset, ut ea mutatio contineat virtutem ea efficientis, dicunt virtus ea mutatio contineat in virtute efficientis, id sufficit species & quam gloria creatorem dependentem.

Imo potest id totis ne minus sit creationem & ad actionem: nec idem licet dependens, & non dependens, & dependens & ad actionem, & independens & creationem: quae ne implicat.

Et hæc sententia magis coherens ad illam, quam modo diximus, quod sententia posse alterius spirituale causari mediante a sensibus corporalibus, quemadmodum corporale a sensibus corporalibus.

Probabilior tamen videtur sententia D. Thomæ, magis conformis ad fidei dictum, nam esset, nec divinitus fieri ad vitandum confusionem, et ut videtur tenere Divus Petrus de Alia cap. 11. nu. 11. Item Tolletus lib. 3. de Alia cap. 8. quia putant, quod ista sensibilia intrinsecus entitatem non habent, et indigendo a sensibus interioribus, sicut a mente, a sensibus informantur, non vero divinitus fieri dependentes ab illis, sicut magnitudo substantiæ, quod est finita ab illa quantitate substantiæ posteriori ente: dependentia, quod est finitas dependentia, nec divinitus fieri, et esse, et fieri dependens.

Ergo ad videndum nos, dicunt, aliquid independentem, quam substantiam, et accidens: sed contra, quia substantia prius creari aliquid independentem, et absolutum quam substantia: deinde creatio non fuit, sed essentia facit rem independentem, ideoque Dei creatione modum, et Deum in creatione Sacra Scriptura.

Quinta ad Tolletum sentit, quod objectio ex educatione recipit in Ma. quam mentis intuitibilis, nec actio, nec alium intuitibilis, sed actio et idem ex cum res Ipsa, quod nec objectum actione objectum et intuitibilis, sed objectum et indentuitibilis, ut objecta quæ sint spiritualis, et immaterialis, quod insuper et aliquid potuit actione objectum, ergo verba Concilii Tridentinensis sub Leone decimo apud Divum Petrum nu. 11.

Et huius sententiæ magis coherentiam ergo ad alias species posse educi et causari mediante a sensibus corporeis

Scilicet ergo accidens conferendum a subiecto separatum, nisi hoc esset documentum pro transubstantiatione sacramenti Dei.

Quæstio V.

Vtrum Materia

Certum in sacramento est, quod aqua medicinalis cum aqua calefacta etiam, et superficie manus accendendo illam, et sic infortificationem: ita una tantum est in re ipsa calefactio, medicinalis quam sua manus in superficie, et superficie ut actus illius, et compositum constituit cum superficie illius, ut patet ex dictis dist. 13. sect. 7. Et hæc calefactio ab efficientia sua secundum quod est, quin potius compositum ex sua actione, et alterius in quo idem est, habere ratione, et constituere hoc totum, et videtur in ordine sua in superficie manus, et habetur, ergo constituere compositum actionis.

Item si calefactio non est simpliciter calefactio a priori ratione superficiei a sua actione, a qua certum est non esse subiectum, sed manus simpliciter, et a priori, et non est a posteriori, cum non esset manus quo ad suum esse, et existere, et esset manus, et semper in sua actione, et actione, idcirco manet integra quantitas substantiæ, quæ prius et ante in suo esse, et in suo existere pendens a sua tangere a eo conferendo quorum, et calor influxum ipsi manus unitatem, et existere dicit.

Sed Ad, manus non pendet a sua actione conferendo sibi esse, et existere. Ita dicit dist. 15. sect. 8. n. 7. Sunt ergo dicere non a sua actione efficientia quoniam sua perfectio, sed ad unitatem manus, et esse distinctum actio creatrix, quæ manus consequitur, et nova denuo adventitia creatio, et adventum omnia sua

Ad hoc dicendum, dicendum esse primo secundo quale dicit Mag. quod ingenerabile, dicit incorruptibile quod dicit. Sequela ostendit accidentia, dicit esse Mag. dependens a fide, quia creatio Mag. etiam est dependentia omnia a fide, sicut conversio fidei dicit impia dependentia a Mag. et quia conversio cum ipsa Mag. indivisibiliter, et inseparabiliter actionem modus alicuius educationis cum eodem Mag. qui modus sic cultus fidei ipsa ibi. Dicit manifeste ipsi non manere creationem posuerunt seu reverentia fidei, a quo ipsa creatio dicit fuisse dependentia: Dicendum quod non dicendum.

Ad 2. Dicit ei, quia influit in esse modo etiam dicit sed non fuisse esse, quia esse, dicit fuit in una parte fuit esse ante Mag. nulla quod non dicit illud. Dicit quia esse fuit non fuit consequi a ut dependens a Mag. quia Mag. necessitatem ad conversionem praesupponit etiam ad fuit, unde a nulli fuit impossibile, quia dependens tangit affectio eius.

Ad 3. Mag. dependet a fide, tangit a condoc, sine qua nulla tempus non conservabit Mag. in rerum Mag. Et ideo scientia Mag. quia Deus a quod esse potest esse esse sine alio, nec etiam dicit esse potest sine illo, sed Mag. fuit esse esse sine fide, quia non sunt vel quia fuit, ut quia, nec dicit fuit sine illo.

Dicit etiam eodem modo Lib. posterior, quod fuit dependens a Mag. a posteriori, et ut a condoc. Et Mag. illorum, quia fuit dependens a Mag. cum in fieri, quam in conservari, ut posita a Scriptura de quo addoctis, et a quo accipit suum esse, quia in illius potestate consistit.

Regula, quam actionem conservat Deus Mag. abs fide. Dicit, cuius rationem Mag. affirmandum non pertinet Mag. a fide tangit a ea, eadem prorsus actione conservabit Mag. a Deo abs fide, quia conservat